

Фісун Н. О.,

*здобувач освітнього ступеня «бакалавр»,
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ,
м. Дніпро*

Науковий керівник:

Карпенко О. М.,

*старший викладач,
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ,
м. Дніпро*

РОЛЬ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

Домашнє насильство сьогодні є актуальною проблемою. На жаль, слід зазначити, що сім'я, як центр суспільства, без підтримки держави та її інститутів не завжди може виконувати свої основні функції, зокрема забезпечення належного добробуту та виховання дітей. Домашнє насильство може починатися з «дрібниць»: таких як постійні нарікання на якість прибирання у будинку, до зовнішнього вигляду, і в кінцевому підсумку закінчитися побиттям, а в деяких випадках і летальним наслідком. Насильство – це шкода, заподіяна всім членам сім'ї, яка негативно впливає на їхнє фізичне, емоційне здоров'я та розвиток. Діти, що наслідують поведінку батьків, як губки, «всмоктують» все до останнього, повторюючи та наслідуючи сімейні моделі поведінки.

Домашнє насильство – це діяння (дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення таких діянь [1].

Національна поліція відіграє важливу роль у боротьбі з домашнім насильством, оскільки виконує свої функції та завдання відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», який набрав чинності 8 січня 2018 року та реалізує комплексний підхід на боротьбу з домашнім насильством [2]. З метою посилення запобігання та протидії домашньому насильству з боку правоохоронних органів законом передбачено розширення повноважень Національної поліції України. Таким чином, Національна поліція відповідає за отримання та розслідування заяв та повідомлень про домашнє насильство, у тому числі перевірку повідомлень, які надходять через кол-центр у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, насильству на гендерній основі та насильству щодо дітей.

З метою посилення боротьби з домашнім насильством у законодавстві розширено перелік адміністративно-правової відповідальності за діяння, що

становлять домашнє насильство. Кодекс України про адміністративні правопорушення доповнено статтею 39–1 [3]. Відповідно до цієї статті, кривдника може бути направлено судом на проходження програми для кривдників на строк від трьох місяців до одного року. Згідно статті 173-2 «Вчинення домашнього насильства, насильства за ознакою статі, невиконання термінового заборонного припису або неповідомлення про місце свого тимчасового перебування» – тягнуть за собою накладення штрафу або громадські роботи на строк від тридцяти до сорока годин, або адміністративний арешт [4]. Поліцейські у своїй діяльності застосовують тільки два спеціальні заходи протидії домашньому насильству, а саме: терміновий заборонний припис стосовно кривдника, взяття його на профілактичний облік та проведення з ним профілактичної роботи. Під час вирішення питання про винесення припису пріоритетом існує безпека постраждалої особи.

Отже, аналізуючи роль правоохоронних органів у боротьбі з домашнім насильством, приходимо до висновку, що одним із ефективних інструментів його запобігання є діяльність Національної поліції України, яка відповідно до чинного законодавства спрямована на його профілактику. Дослідження рівня домашнього насильства в Україні вказують, що його наслідками можуть бути: загроза життю та здоров'ю людини або психічна травма, що може додатково негативно вплинути на сімейне життя потерпілого. Також насильство має особливо тяжкі наслідки для особистості дитини-свідка або жертви.

На нашу думку, безсумнівно, у діяльності правоохоронних органів щодо боротьби з домашнім насильством необхідно вивчати та аналізувати європейський досвід, щоб уникнути можливих помилок та впровадити корисні рішення у боротьбі з домашнім насильством в Україні.

Список використаних джерел:

1. Вчинення насильства в сім'ї. Безоплатна правова допомога. URL: https://wiki.legalaid.gov.ua/index.php/%D0%92%D1%87%D0%B8%D0%BD%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F_%D0%BD%D0%B0%D1%81%D0%B8%D0%BB%D1%8C%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%B0_%D0%B2_%D1%81%D1%96%D0%BC%27%D1%97
2. Про запобігання та протидію домашньому насильству : Закон України від 07.12.2017 р.№ 2229-VIII. *Відомості Верховної Ради*, 2018, № 5, ст. 35. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text>
3. Стаття 173-2. Вчинення домашнього насильства, насильства за ознакою статі, невиконання термінового заборонного припису або неповідомлення про місце свого тимчасового перебування. Юридический интернет-ресурс Протокол. URL: https://protocol.ua/ru/kodeks_ukraini_pro_administrativni_prapoporushennya_stattya_173_2_1/